

Hvad angaar Laanets almindelige Karakter, er der vel nogen Grund til at tro, at der ikke i Øjeblikket lader sig opnaa bedre Laanebetingelser. Betingelserne er jo ogsaa bedre, end de var ved det sidste Laans Optagelse; men det siger ganske vist ikke ret meget, thi det var overordentlig slemme Betingelser, der den Gang blev foreskrevet, saa at komme til bedre Vilkaar, end man den Gang opnaaede, er egentlig ikke noget stort Kunststykke.

Med Hensyn til Afbetalingsvilkaarene er der jo, som fremhævet af den højtærede Finansminister, den Mulighed, at man kan konvertere Laanet, hvis Laanebetingelserne skulde vise sig gunstigere paa et senere Tidspunkt inden de 20 Aars Udløb, men det er dog kun muligt at konvertere hele Laanet paa een Gang. Det vilde have været heldigere, hvis man kunde have tilbagebetalt Dele af Laanet, saa at man selv havde raadet over, hvilke Dele af Laanet det kunde betale sig at tilbagebetale paa et eller andet heldigt Tidspunkt. Saa vidt jeg forstaaer, er der ingen Mulighed derfor; hvis man vil fri sig for Laanet eller overhovedet beskæftige sig med Tilbagebetaling, maa man tilbagebetale hele Laanet paa een Gang. Vi maa da haabe, at den nuværende Finansminister, hvis han sidder som Minister saa længe, at det bliver hans Opgave, og ligeledes kommende Finansministre kan finde Udvej til at konvertere hele Laanet, selv om det er et meget betydeligt Beløb at give sig til at manøvrere med, paa et senere Tidspunkt.

Vi forstaaer, at det er nødvendigt for Regeringen at optage dette Laan, og vi skal fra vor Side ikke modsætte os det, men medvirke til Lovforslagets Gennemførelse her i Tinget. Vi gør det ogsaa, fordi der i Folketinget blev ført en Debat om en vis Betingelse for Laanets Optagelse, idet der af det socialdemokratiske Partis Ordfører blev rettet en Henstilling til Finansministeren om at søge at faa nedskrevet Statens Kulbeholdninger til Dagspris, og Finansministeren erklærede at ville optage en Forhandling om dette Spørgsmaal med Velvillie til at indgaa paa de Synspunkter, der i saa Henseende bliver fremsat. Jeg tror ogsaa, det vil være meget nyttigt for Regeringen, at der kommer et Tidspunkt, da den kan komme til at beskæftige sig med de økonomiske Forhold, der vedrører Statens Kulindkøb. Der er vist ikke nogen privat Forretningsmand her i Landet, som ikke kan se, at disse Kulindkøb, der foretages for at opspæde de særlig høje Priser for de allerede i tidligere Tid indkøbte Kulbunker, i Virkeligheden er en overordentlig dyr Politik,

en overordentlig dyr Politik, for man maa jo dog med nogenlunde Sikkerhed, hvis da ikke alle Solemærker slaar fejl, gaa ud fra, at Kulpriserne i al Almindelighed bliver faldende i den kommende Tid, og at det derfor ikke er nogen Fordel for Staten at forcere Kulbeholdningerne frem. Men det har man fundet, at man var nødt til for dog at opnaa nogen Nedgang igennem den Opspædning, man har forsøgt, og derved har Staten forceret sine Kulindkøb paa en i økonomisk Henseende sikkert meget uheldig Maade. Jeg tror, at den højtærede Finansminister maa være glad ved, at han paa denne Maade kan komme til at slaas til Fluer med eet Smæk ved dels at faa Rigsdagens Samtykke til Optagelse af et nyt Statslaan, dels at faa indledet en Forhandling, som kan forhindre, at Staten sætter yderligere til ved et stærkt forceret Kulindkøb som det, der er foretaget i den senere Tid.

Fra vor Side skal vi, som sagt, give Lovforslaget vor Støtte, men vi lægger ikke ringe Vægt paa, at man benytter denne Lejlighed til at faa ændret et Forhold, der sikkert har været meget dyrt for Staten, saa at vi derved kan spare Statskassen for Udgifter, som den ellers vilde have faaet. Der bliver jo betydelige Udgifter, naar dette Laan saavel som alle de øvrige Statslaan skal forrentes. Det kan derfor nok være nødvendigt, at man søger at finde Omraader, hvor Statskassen muligvis kan slippe billigere i Henseende til Udgifter, og det er vor Mening, at Staten længe nok har handlet uøkonomisk paa Kulindkøbsomraadet, og at Tidspunktet nu er kommet, da man maa begynde at handle økonomisk paa dette Felt.

Piper: Det er utvivlsomt, at den almindelige Stemning blandt Skatteyderne og Landets Borgere er den, at den danske Stat har laant nok, saa at man ikke burde fortsætte dermed. Imidlertid er Statskassens nuværende Tilstand jo et Produkt af Fortiden, af de uregelmæssige Tilstande, vi har været under, og af den Politik, der tidligere har været ført. Den sætter stadig sine Spor, og det er ikke saadan at komme bort fra den paa een Gang. Der stilles jo ogsaa i disse vanskelige Erhvervstider store Krav til Staten om Laan baade til Kommuner og til private Virksomheder for at holde Arbejdet i Gang, og alt dette bebyrder Statskassen. For Rigsdagens Medlemmer kunde det jo ikke være nogen Overraskelse, at man paa et eller andet Tidspunkt maatte gaa til et Laan for at dække den Underbalance paa indeværende Aars Fi-